

Klagenemnda for krav om kompensasjon og billighetserstatning
for psykiske belastningsskader som følge av deltakelse i
internasjonale operasjoner

Unntatt off., jf. offl § 13.1 jf. fvl § 13.1

VEDTAK

Klagesak nr.: 14/2014

Klager: [REDACTED]

Klagers prosessfullmektig: Advokat Ole Klanderud

Klagen gjelder: Dekning av utgifter til juridisk bistand
etter Forskrift 2009-12-22 nr. 1768
om særskilt kompensasjonsordning

Beslutningsdato: 4. september 2014

I behandlingen har deltatt: Anne Stine Eger Mollestad
Eva Klepsland Drageset
Odd Helge Olsen
Trond Jørgensen

Konklusjon: SPKs vedtak stadfestes.

1. Sammendrag av saksgangen

Klagen gjelder krav om ytterligere dekning av utgifter til juridisk bistand etter forskrift 2009-12-22 nr. 1768 om særskilt kompensasjonsordning (kompensasjonsforskriften).

██████████, født ██████████, tjenestegjorde i ██████████ i ██████████. ██████████, heretter kalt skadelidte, fikk ved vedtak av 5. november 2013 innvilget full kompensasjon etter kompensasjonsforskriften del I. Advokat Ole Klanderud fremsatte i brev av 29. november 2013 krav om til sammen kr. 241 875 inkl. mva. til dekning av salær. Kravet omfattet 129 timers arbeid i tidsrommet fra 30. mai 2011 til 29. november 2013.

SPK vedtok den 17. desember 2013 å utbetale kr. 70 000 til dekning av rimelige og nødvendige utgifter til juridisk bistand. Det ble vist til at det tilligger advokaten å begrense tidsbruken. Advokatens hyppige klientkonferanser på over 100 timer ble ikke ansett som rimelig og nødvendig.

Etter ytterligere utredning ble skadelidte ved vedtak av 17. mars 2014 innvilget full kompensasjon etter kompensasjonsforskriften del II. Advokat Klanderud fremsatte i brev av 21. mars 2014 krav om ytterligere kr. 98 750,- til dekning av juridisk bistand i anledning saken. Kravet omfatter 79 timer i tidsrommet fra 1. august 2012 til 19. januar 2014. Kravet ble avslått av SPK i vedtak av 24. mars 2014, med henvisning til tidligere vedtak av 17. desember 2013. SPK mottok klage fra advokat Klanderud den 11. april 2014. Klagen omhandler salærfastsettelse i både 35 G- og 65 G-saken. SPK anser klagen som rettidig fremsatt.

Advokat Klanderud anfører i klagen at saken har vært spesiell og meget krevende. Skadelidte fikk en psykisk tilleggsbelastning ved at han ble fornærmet den 22. juli 2011 i forbindelse med Utøya-tragedien. Dette ledet til at kontakten mellom skadelidte og advokat Klanderud ble tett og utstrakt, og må anses som årsaken til den omfattende tidsanvendelse i saken.

Det opplyses om til klagenemnda at skadelidte via statens voldsoffererstatning har fått erstatning for det han ble utsatt for 22. juli 2011. Advokat Klanderud har også fått dekket sitt salær i anledning Utøya-saken, og i timelisten er tidsanvendelse i anledning Utøya-tragedien holdt utenfor.

Etter SPKs oppfatning vil store deler av tidsbruken i dette tilfellet falle utenfor bestemmelsens dekningsområde, idet bistanden ikke kan anses å være av *juridisk art*. Videre mener SPK at omfanget av bistanden ligger langt utenfor det som er å anse som rimelig og nødvendig i en sak som denne. Saken har vært ukomplisert og ikke bydd på særlige utfordringer utover hva som er normalt for denne sakstypen. SPK stiller seg også undrende til advokat Klanderuds opplysninger om at bistanden ble avsluttet så sent som 19. januar 2014, da dette står i motstrid til skadelidtes egne opplysninger.

2. Nemndas vurdering

Det fremgår av § 10 i kompensasjonsforskriften at «Rimelige og nødvendige utgifter til utarbeidelse av spesialisterklæring og utgifter til juridisk bistand i anledning saken dekkes i den utstrekning skadelidte kan dokumentere psykisk belastningsskade og tjeneste i internasjonal operasjon».

Om tolkningen av bestemmelsen viser nemnda til tidligere avgjørelser om salær, herunder blant annet sak 7/2011, 10/2011, 12/2011, 14/2011, 16/2011, 21/2011, 26/2011 og sak 5/2012. Det presiseres at SPK skal foreta en konkret vurdering av om advokatutgiftene i hver enkelt sak er rimelige og nødvendige. I den sammenheng kan man finne veiledning i tidligere praksis omkring vurderingen av hva som er rimelig og nødvendig, men det kan ikke legges til grunn at det finnes en norm for hva som er normal størrelsesorden. Dette vil åpenbart variere fra sak til sak, så vel ut fra sakens kompleksitet som skadelidtes ressurser og egen situasjon.

Det er i saken fremsatt et krav om dekning av salær for til sammen 131 timer og 45 minutter med klientkontakt, for perioden mai 2011 til januar 2014. Av et totalt salærkrav på kr. 241 875 inkl. mva. har SPK foretatt en reduksjon med kr. 171 875 inkl. mva.

Av forskriften fremgår det at rimelige og nødvendige utgiftene til juridisk bistand dekkes i den utstrekning de fremmes i anledning saken. Det er derfor juridisk bistand i forbindelse med krav om kompensasjon for psykiske belastningsskader som følge av deltakelse i internasjonale operasjoner som er dekningsmessig under forskriften. Selv om det å være fornærmet under Utøya-saken innebærer en svært tøff merbelastning for skadelidte, vil ikke medgått tid i den forbindelse være dekningsmessig under ordningen.

Det påhviler advokaten å sette grenser for sin klient og tydeliggjøre hva som kan anses dekningsmessig under forskriften som rimelig og nødvendige utgifter til juridisk bistand i anledning saken. Vilårene rimelig og nødvendig omfatter ikke det å være støtte- og samtalepartner for en klient i en krevende tid, selv om nemnda har forståelse for at det i denne type saker kan være vanskelig å sette grenser. Å sette grenser og begrense bistanden til juridisk rådgivning, ligger likevel til de pliktene en advokat har. Det innebærer at advokaten må ta konsekvensene for de merkostnader som pådras ved å la omfanget av tidsbruken gå langt utover det som må anses rimelig og nødvendig for å ivareta klientens interesser i anledning krav under kompensasjonsforskriften. Etter nemndas syn har heller ikke saken bydd på noen spesielt vanskelige problemstillinger som tilsier et salærkrav i en slik størrelsesorden som det fremsatte. Dette understøttes av selve timeføringen som ikke gjenspeiler kompleksitet i saken, men derimot svært omfattende klientkontakt.

Det er også fremsatt krav om dekning av utgifter til advokat i tilknytning til krav under 65G-ordningen. Skadelidte har i e-post av 14. april 2014 til SPK gitt klart uttrykk for at han ikke benyttet seg av advokat i forbindelse med krav om 65 G, men ivaretok sine interesser på egenhånd. Den kontakten som har vært mellom skadelidte og advokaten i perioden etter at skadelidte fikk innvilget 35 G av SPK, er derfor saken uvedkommende.

Klages tas etter dette ikke til følge.

3. Konklusjon

SPKs vedtak stadfestes.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 1. oktober 2014

Anne Stine Eger Mollestad
Klagenemndas leder